

**Nogle sønderjydske Optegnelser om ynglende
Dompap, *Pyrrhula pyrrhula (coccinea)* og
Lille Korsnæb, *Loxia curvirostra*.**

Af NIELS HARALD JENSEN.

Dompappens, *Pyrrhula pyrrhula (coccinea)*, Forekomst som Ynglefugl i Sønderjylland er vist næppe endnu fuldt tilstrækkelig belyst (se: F. SALOMONSEN, D. O. F. T., 1936, S. 4, og W. EMEIS, D. O. F. T., 1937, S. 36).

Da jeg under Ophold paa Aabenraa Skovdistrikt i Aarene 1936—41 ofte har haft Lejlighed til at iagttage Arten under Forhold, der maa borttage enhver Tvivl om dens Tilstedeværelse som Ynglefugl i ihvert Fald een Skov ved Aabenraa, mener jeg, det kan have Interesse, om jeg her anfører mine Iagttagelser tillige med nogle supplerende Oplysninger, som Statsskovfoged S. JENSSEN-TUSCH, Aarup Skov, Aabenraa, velvilligst har meddelt mig. Naar mine egne Iagttagelser, som man vil se, er ret ufuldstændige, skyldes det, at jeg hvert Aar har været bortrejst paa „Fuglerejser“ til Vestjylland det meste af Fuglenes Yngletid. Iagttagelserne stammer alle fra Aarup Skov og Sønderskoven lidt Sydvest for Aabenraa.

I 1936 iagttog jeg en enkelt Dompap-♂ den 17. Juni paa et Sted, hvor Skovfoged JENSSEN-TUSCH opgav at have set et Par med voksne Unger den 19. Juni 1935. Der blev ikke i 1936 oftere Lejlighed for mig til at undersøge, om Parret atter ynglede; men Hannens Tilstedeværelse kunde tyde derpaa.

1937 bemærkede jeg to Par allerede den 30. April. Parrene sad sammen i Toppen af en stor nys udsprungen Bøg og fløjtede. 3. Juni saas derefter en ♀ omtrent samme Sted. Den fløj flere Gange forbi mig og forsvandt hver Gang ind i en tæt Granbevoksning. 18. Juni saas endnu en ♀ et helt andet Sted i Skoven. Om Morgenen den 20. Juni meddelte Skovfoged JENSSEN-TUSCH mig, at han den 18. Juni havde set og hørt en Dompap-♂ i en Afdeling ung Bøg og Gran. Jeg tog nu selv hen til det angivne Sted, og det første, jeg fik Øje paa, var

Dompaphannen, der sad paa Jorden midt i et Vejkryds. Et Øjeblik efter fik jeg ogsaa Øje paa Hunnen i en lille Sitkagran ved Vejen. Men min Tilsykomst havde ogsaa forskrækket Fuglene, og de forsvandt sammen ind i Bøgebevoksningen, hvor Reden meget vel kunde tænkes at være, skønt en Efter-søgning intet Resultat gav. Nogle Dage senere bemærkedes ogsaa i Aarup Skovfogedsteds Have et Par Dompapper.

1938 viste de første Dompapper sig den 23. April. 2 ♂♂ forfulgte i Parringsflugt en ♀. Senere i Maj og Juni bemærkede Skovfoged JENSSEN-TUSCH flere Gange Dompapper i Skoven.

1939 indfandt et Par sig allerede 4. Marts i Haven ved Aarup Skovfogedbolig. Dette Par kan dog muligvis have tilhørt den nordligere Form, *Pyrrhula pyrrhula pyrrhula*, der hvert Aar ses i Vintertiden ved Aabenraa, men som ellers sædvanligvis er borte inden Udgangen af Februar. 23. Marts kom derefter 2 ♂♂ til min Bolig „Møllekær“ ved Sønderskoven et Par Kilometer fra Aarup Skov. 16. April var der et Par i min Have, og det opholdt sig her hele den følgende Uge og sang flittigt. 23. April var der hele to Par.

1940 lykkedes det endeligt for mig at se et Bevis for, at Dompappen virkelig yngede i Skoven. 22. April havde jeg bemærket et Par i den unge Bøgebevoksning, hvor jeg allerede i 1937 havde eftersøgt Reden. Først den 2. Juli fik jeg igen Lejlighed til at se efter Parret og var da saa heldig at træffe dette i Skovhegnet i Nærheden, hvor det var travlt beskæftiget med at fodre et Kuld udflyjende Unger. Der var 4 Unger, som stadigt fulgte Forældrene hoppende og flyvende gennem Hegnet. Da de gamle Fugle opdagede mig, fløj de op i Toppen af et højt Træ, hvorfra de med nogle klagende Fløjtetoner søgte at advare Ungerne; disse blev da ogsaa siddende ganske stille i Buskadset.

Foruden dette Par saas samme Dag i den modsatte Ende af Skoven endnu et Par, og de forskellige Iagttagelser tyder da ogsaa paa, at der hvert Aar yngler mere end eet Par Dompapper i Skoven. I de øvrige Skove ved Aabenraa har jeg kun haft ringe Lejlighed til at undersøge Dompappens Yngleforhold; men jeg har dog lejlighedsvis eftersøgt den uden Resultat i Hjelm Skov, Nørreskoven, Jørgensgaard Skov, Aartoft Plantage, Søgaard Skov og Hostrup Krat.

Sansynligvis tilhører de sønderjydske Dompapper den sydlige Form, *Pyrrhula pyrrhula coccinea*; men mine Iagttagelser har dog ikke været saa nøjagtige, at jeg med Sikkerhed kan udtale mig herom.

Lille Korsnæb, *Loxia curvirostra*, som i de senere Aar ret hyppigt er fundet ynglende i Plantagerne hovedsagelig i Nørrejylland, har nu ogsaa bredt sig til Sønderjylland. Saaledes meddeler KNUD BARFOD i D. O. F. T., 1936, S. 2, om Tilstedeværelsen af Lille Korsnæb i Frøslev og Bommerlund Plantager i Juli 1933, en Tilstedeværelse der tydes som muligt Tegn paa Ynglen.

Mine Iagttagelser fra Aabenraaegnen bekræfter denne Formodning. Jeg har hvert Aar (1936—41, undt. 1937) truffet Korsnæb parvis i Plantagerne i Maanederne Februar—August, og den 1. Maj 1936 fandt jeg et ynglende Par i Aartoft Plantage ved Klipleve. I Toppen af en Rødgran med mange Kogler sad en Korsnæbfamilie. Da jeg fik Øje paa Fuglene, hidkaldt af Ungernes Piben, saa jeg de to gamle Fugle ivrigt beskæftigede med at pille Frø ud af Koglerne. Paa nogle lavere siddende Grene sad to Unger. Hver Gang en af de gamle havde pillet en Kogle ren, fløj de ned og madede en Unge. Hunnen var den ivrigste, den hang ofte med Hovedet nedad paa en Kogle og bearbejdede denne. Flere Gange lod den sig falde med en afbidt Kogle i Næbbet ned paa en lavere Gren, hvor den saa flænsede Kogleskællene. Ungerne var flyvefærdige, men usikre paa Ben og Vinger endnu. De pøb højlydt hver Gang de blev fodret, sad ellers stille paa Grenene og pillede kun af og til lidt i Grannaalene. Naar Hunnen fodrede, og det skete flere Gange med 5—10 Minutters Mellemrum, forfulgte Ungerne hende dog i smaa Hop rundt paa Grenene. En enkelt Gang landede Hunnen paa Grenen hos den ene Unge med en Kogle. Ungen forsøgte ogsaa at pille i den, men kunde tilsyneladende endnu ikke fastholde Koglen; thi denne faldt straks til Jorden.

Hannen havde længe siddet stille i Toppen af Træet, men pludselig fløj den ca. 50 Meter bort, og derfra hørte jeg nu den samme Piben, som de to Unger nærved frembragte, og det viste sig ved nærmere Eftersyn, at der sad to Unger til i et andet Træ.

Det var ualmindelig interessant at iagttage den Færdighed, hvormed Korsnæbbene behandlede de store, tunge Rødgran-kogler, som de med Lethed afbed et lille Stykke inde paa Grenen. Almindeligvis foretrækker Lille Korsnæb vel Bjærgfyrrens og Hvidgrannens Kogler, men i Aartoft og den tilstødende Torp Plantage maa de nødvendigvis ty til Rødgran, da der kun findes forholdsvis lidt Bjærgfyr og Hvidgran.

Tidspunktet 1. Maj for de lige udføjne Unger maa antages at være ret sent, men er dog før set (O. HELMS, D. O. F. T. 1937, S. 167). Det meste Granfrø er paa dette Tidspunkt fløjet ud, derfor kunde jeg se, at Fuglene med Forkærlighed søgte til syge Træer, som meget ofte bærer uforholdsmæssig mange Kogler, der bliver hængende længe og beholder Frøet.

Selv om Korsnæbbene ikke hvert Aar optræder lige talrigt i Aartoft Plantage, er det dog min Opfattelse, at det drejer sig om en Del Par. En Undtagelse herfra danner Aaret 1937, hvor jeg ikke i Tiden fra 18. Marts til 24. August observerede Korsnæb i Plantagen.

En Forveksling af Storspovens, *Numenius arquata*, og Sorthalet Kobbersneppes, *Limosa aegocephala*, Rede. Berigtigelse.

Af NIELS HARALD JENSEN.

Under „Mindre Meddelelser“ i D. O. F. T. 1940, S. 197, giver CARL SØRENSEN, Tinglev, en Meddelelse om, at han har set en rugende Regnspove, *Numenius arquata*, i Bylderup Bov, og i en Dagblads-Notits om samme Fund læste man, at Reden var fundet i en Kløvermark.

Da jeg har studeret Storspovens Yngleforhold meget nøje her i Landet i de sidste Aar og tilmed kendte lidt til den nævnte Lokalitet, stillede jeg mig straks tvivlende overfor den fremkomne Meddelelse.

Derfor aflagde jeg i April 1941, samtidig med at jeg foretog en Undersøgelse af nogle andre Fugles Forekomst i Sønderjylland for Naturfredningsraadets Reservatudvalg, et Besøg